

Spørgsmaal, som her er fremdragne, saa meget mindre som de for en stor Dels Vedkommende kun rent antydningvis er omtalte. Jeg skal dog nævne det særlige Spørgsmaal, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds omtalte, nemlig Lovforslagets Anvendelighed paa Forsikringsaktieselskaberne. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være rigtigere og lettere, om man havde en særlig Lov om Forsikringsaktieselskaberne, men jeg tror dog, at man, hvis det skulde blive vanskeligt at naa dertil, vilde være i Stand til at tillempe det foreliggende Lovforslag saaledes, at det kunde passe ogsaa for Forsikringsaktieselskaberne. Jeg har saaledes ikke Indtryk af, at f. Eks. § 47 er uanvendelig i det Omfang, som det ærede Medlem syntes at mene, derimod indrømmer jeg, at Bestemmelserne i § 26 om Aktiekapitalens Nedsættelse vel nok vil gøre det ret umuligt for et Forsikringsaktieselskab at nedsætte sin Aktiekapital, men det er jo heller ikke et Tilfælde, som ret ofte indtræder.

Flere ærede Medlemmer har været stærkt inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det var muligt at skabe en Beskyttelse mod, at et Flertal af Aktionærer praktisk talt overvælder et Selskab, og man har der i høj Grad henvist til den Forskel, som efter flere ærede Medlemmers Mening bør gøres mellem Spekulanter og rigtige Aktionærer, Aktionærer, som for en længere Tid knytter deres Interesser til et Selskab. Jeg skal ikke benægte, at man paa dette Omraade har set meget uheldige Udslag, navnlig i de senere Aar. Det maa siges at have været til Skade for Aktieselskabernes rolige og sunde Udvikling, at saaledes den ene Gang efter den anden et Aktionærflertal ved Sæmmentilspil med de fornødne Vekselererfirmaer og Banker kan siges at have misbrugt den Ret, som Selskabets Vedtægter giver dem ved at fastsætte, hvor stort et Antal Aktionærer der kan raade over Selskabet. Jeg tror imidlertid, at man her er inde paa et Omraade, hvor man skal være meget forsigtig med at beskære Friheden. Med Friheden er det jo saaledes, at den altid kan misbruges, og naar man vil indrette det saaledes, at Friheden ikke kan misbruges, er den ikke længere Frihed. Jeg tror, man maa tage Konsekvensen af det, hvorpaa Aktieselskabsformen i det hele taget bygger, at Flertallet af Aktionærene eller rettere sagt største Delen af Kapitalen skal være den raadende, og den mindre Del maa bøje sig for den større Dels Beslut-

ning. Det gaar hermed som med den almindelige Valgret; selv om det kunde forudses, at den under uheldige Omstændigheder kunde føre til Resultater, man maatte anse for uheldige, er alligevel den dybere, indre Mening deri saa overvejende, at man maa bøje sig for den. Paa den anden Side forekommer det mig ligesom de ærede Medlemmer, der har talt derom, at man i de senere Aar i saa høj Grad er kommet ind paa denne Anvendelse af Flertalsregimentet indenfor Aktieselskaberne, at det snart kan komme dertil, at det er den stærkeres Ret, som i eet og alt gør sig gældende. Det er et uheldigt Forhold, og man maa haabe paa, at Offentlighedens Kritik vil kunne virke i indtrædende Tilfælde. Det vil sikkert ogsaa ske, det har jo vist sig, at Offentligheden i høj Grad har misbilliget de Aktionærer, som den ene Gang efter den anden har fundet Sted i de senere Aar, og som turde være Udtryk for en mindre god Moral, som det vil blive Offentlighedens Sag at søge at paavirke. Jeg tror ikke, at man paa dette Omraade kan komme vidt ved Lovbestemmelser. Det tror jeg saa meget mindre, som man meget ofte har indført saadanne Lovbestemmelser i de enkelte Aktieselskabers Vedtægter uden større Virkning; der findes adskillige Aktieselskaber, i hvilke man har søgt at træffe Forholdsregler mod Misbrug fra et Flertals Side, men Forholdet er det, at hvis de, som overvejende ejer et Aktieselskabs Kapital, ønsker at sætte sig i Besiddelse af Selskabets Formue eller af den udøvende Magt indenfor Selskabet, underkaster et saadant Flertal sig de Vilkaar, der stilles det. Man har den ene Gang efter den anden i et Selskab, hvor Aktionærernes Stemmeret var begrænset, saaledes at en Aktionær kun kunde udøve Stemmeret for 10 Aktier, set, hvorledes den Mand, som ejede en større Part af vedkommende Selskabs Kapital, ganske simpelt fordelte Aktierne mellem sine underordnede og lod dem stemme hver med 10 Stemmer. Imidlertid kan der selvfølgelig fra det enkelte Aktieselskabs Side gøres et og andet for at forhindre et saadant Misbrug eller i hvert Fald for at udskyde det Tidspunkt, da et Flertal i saa høj Grad kan gøre sin Magt gældende; at det maa siges at stride mod Mindretallets berettigede Interesser. Man kan ikke have noget imod, at det enkelte Aktieselskab og dets Bestyrelse gør, hvad det kan, for at værne Selskabet mod saadan Indgriben, men jeg tror, det